

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény

Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése
Ide küldendők az előfizetési díjak.
nyiltérek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
Égész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
Égysz szám ára 20 fill.

Hirdetések elfogadhatnák:
Budapest: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bécsben:
Schalek H., Dukas M., Oppelik A.,
Általános Tudósítói Hírdetési osz-
tálya Budapest.

Nyiltér petítóra 20 fill.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Fonó-szövő kiállítás.

A budapesti iparsarnokban a napokban nyílt meg a fonó-szövő iparcikkkek kiállítása. Ennél sikerültebb kiállítás aligha volt idáig, s ez a kiállítás fényes dokumentuma a hazai ipar fejlettségének. Négy száz kiállító vett részt benne, helyesebben remekelt e szakmában s bizony előrelátható, hogy az agilis miniszter, az örökké »csináló«, futó Hegedüs buzgalmit siker koronázza. Régi elhatározása, hogy a hazai fogyasztót közvetlenül hazai termékével hozza össze, s az eddigiek után bizony hihetünk elve teljes sikerében. Iparosaink gőzerővel álltak ki a porondra, nagy számban s a mit kiállítottak, minden tekintetben minden gourmand ízlést kielégítettek. Valóságos remekei ezek a fonó-szövő ipari szakmának, remekei nemcsak a magyar piacnak, de — minden sovinizmus nélkül mondhatni — a hasonló külföldi gyártmányokkal bátran kiállják a versenyt. Hegedüs sikerének felét ime behozták a termelők; a fogyasztókat illeti a siker teljessé tétele.

A magyar fogyasztókhoz kellene már most szótlanunk. Nem páthoszkodni, de komoly szótak intézni hozzájuk Talán utolmunk kellene a hazafiságukra is. Nem teszszük. Az ember megünja a sok ékesszólást, különösen a frázisokat, mi pedig az utóbbi

időben igen elharapózott a hazai ipar érdekében, sajnós, a hazai ipar kárára. Ki ne ösmerné a szállóigét: »Pártoljuk a hazai ipart.« »Támogassuk a magyar gyártmányt.« Idáig lajvalva ez a dolog sért, bántja az ember fülét és bosszantó. Sok a bába s a gyerek még sincs. A beszédek szépek, ékesek, de a hazai iparpártolás tekintetében ott van, hol volt azelőtt. Közöny kísér minden törekvést, daczára iparosaink valóban méltánylást érdemlő buzgóságának, fáradozásának, költségvetésének.

Mert előre kellett volna bocsátanunk, hogy ez a kiállítás csodaszámba megy, ha a körülményeket tekintetbe vesszük. A kiállítás pazarság, fényűzés, kérdés, mi a termelő fényoldalát mutatja, de sohasem hasznot hozó valami. Az eddigiek javarészt deficitesek voltak. A közönség gyönyörködött bennük, de nem — vásárolt. Ez tény, s ezek a tapasztalatok méltán előtérbe nyomultak aggodáskép eme kiállítás rendezésénél. De aggodalmat kellett, az az elvitázhatatlan tény is, hogy inarosainkat teljes mértékben kimerítette a párisi kiállítás. Maga a kereskedelmi muzeum sem hilt a sikerben. És mikor 12-én Hegedüs Sándor megnyitotta a kiállítást, az emnaga adta hiven czáfolatát az előítéleteknek. Ez a kiállítás vásár is. Hiszen ez czélja a kereskedelemügyi miniszternek. Erősen bizunk a magyar vásárló

közönségben, hogy divatosá teszi a kiállításon való vásárlást. Nem állhat az a gyenge érv, hogy magasak az árak. A magyar gyártmányok hihetetlenül olcsók s — miről meg meg is győződhetni — a tárgyak minősége és kivitele egyenrangúak a külföldi gyártmányokkal, mik tetemesen drágábbak. Így mi sem áll utban, és felfoghatatlan előttünk az az idegenkedés, mivel vevőink a magyar iparcikkéket iránt viselteknek.

Egy kis séta meggyőzhet bárkit eme állításról. Lehet-e, kell-e jobb posztó, mint a gácsi és brassói czégeké? kaphatunk-e finomabb vásznat a szepességi vásznaknál? Egynéhány budapesti czég oly kelegyeket (rendelésre készültek) állított ki, hogy azok valóban a legkényesebb igényeket is kielégítik. Lehet, szabad a tárgyakat megtagogatni s így bárki meggyőződhet az előállítás elsőrendűségéről.

A ruházati osztályban például a szépen rendezett Krishaben csoport köti le a figyelmet. Az itt levő divatöltönyök magyar kezevel készültek, mi jök, mi szépek. Színtlen hazai posztóból készültek a Buday és Mészáros czég öltönyei s jóval olcsóbbak a szomszédságban levő angol anyagból készült daraboknál, pedig a kivitel ugyanaz.

Szefest a mellfűző gyártmányok, s a szőrmepestő készítmények is; a pedáns ren-

TÁRCZA.

Birike szerelme.

Irtá: Grün Béla.

Gyönyörű egy reggel. A virágos kert rózsáin a harmat csüng, mint édes csók az ajkon, mint elragadó mosoly az arczon. Lepke szállt a rózsára, hadd legyen boldog — napestig, míg a rózsza elhervad . . .

A kert ajtaja nyílik. Ifjú jó, ki könnyű léptekkel közel a rózsához. A lepke tovább száll más virágra, s az ifjú a rózsát letépi.

— Neki adom, még az egyszer legyen ő is boldog, aztán vége van álmodnak. Még ma el kell válnunk örökre — ezt a rózsát adom neki emlékül a boldog időkre, ugy is csak addig tart még, míg a rózsza elhervad.

Ernő, a fiatal gróf, elhagyta a kertet. Lépteit az erdő felé irányította. A tarka lepke mindig feje fölött szállingózott, néha-néha szaglászva a friss, félig kinyílt rózsán.

Ez erdő közepén kis tisztás van. Ezernyi füvek illatoznak ott, s méhek döngicsélnék arra. Minden reggel, mielőtt a nap a harmatot még fölitta, oda jár egy szőke kis lány, vigan beszélget ott ismerőseivel, az éneklő madarakkal és illatos virágokkal.

Alig 17. éves. Egyszerű világos ruhája odasimul könnyed testéhez, feibontott szőke haja emlékeztet egy hullámzó aranykalászos buzfaföldre, melyet a lengő szellő mozgásba hoz. Kék szeme a kék égnek nyílása, a ki rajt' benéz, a menyországra pillant . . .

Ilyen a szép szőke Birike. — Ernő gróf kedvese, özveggy ispánné leánya.
Ma különösen olyan szép! Mikor Ernőt mesz-

szírol jönni látta, fehér homlokát pir borítá el, s mikor a gróf csókra hegyi száját, Birike elfordul és mondja:

— Te csuf!

De Ernő urf ügyes. Egyik kezével átfogja Birike karcu derekát . . . s a lány arczán csók égett.

A madarak fenn az ágon hangosabban kezdek csicseregni, mintha irigyelnék azt a csókot. A tarka pedig lejjebb szállt majd Birike hajára, majd Ernő rózsájára.

Rózsát hoztam neked, galambom. Ha engem nem látsz, nézz a rózsára s én jussak eszedbe.

Felelet nélkül vette át Birike a rózsát s rá-tűzte pihegő keblére.

Aztán féltékeny kérdezte:

— Miért nem láthatnának többé? S kék szemeit kérdőleg veté fel reá.

— Holnap nem jöhetek ide, holnapután sem, lehet, lehet, hogy egy hétig nem.

— Nem?

— Vendégeket kaptunk. Anyám egy távoli rokona.

— Az a szép büszke kisasszony?

— Igen az. Hol láttad és mikor?

— Tegnap délután a falun keresztül kocsi-zott s olyan büszkén bölintott, ha előtte leemel-ték a kalapot. Olyan szép, ha férfi volnék, akkor . . .

— Akkor?

— Belé szeretnék. — S a lány vigan kacza-gott. Ernő komoly maradt; gondolkodva nézett maga elé.

Birike észrevette. Közelebb lépett hozzá.

— A miatt a kisasszony miatt nem jöhetsz többé ide?

Ernő zavarodottan nézett a földre.
Mit feleljen ennek az ártatlan gyermeknek.

Tán megmondja neki, hogy az a »kisasszony« gazdag, hogy őt fogja elvenni, hogy ez csak játék volt, amit vele eddig üzött, hogy Birikét szerette, mint ahogy szeretnek egy virágot, mig illatos, aztán, ha elhervadt, eldobják.

Mire Ernő felnezt, Birike már nem állott előtte. Szegény anyját kétségbe ejté viselete. Egész délelőtt az ajtó előtt ült s óra hosszat egy helyre tudott nézni.

Majd meg a rózsájához hajolt, hogy meg-szagolja.

Este lett.

Birike elsieltett a háztól. Hajtotta a vágy Ernőt látni. A kertbe ment, honnan Ernő reggel a rózsát hozta, mely még most is Birike keblén diszlett s mely fölött lepke szalóagált . . .

Hirtelen egy kedves hang ütö meg fülét.

Birike visszatartotta lélegzetét, hogy minden szót megértson.

— Kisasszony! esküszöm, hogy szeretem szí-veim legnagyobb hevével. Legyen nóm.

Odafutott Birike, honnan a szavak hang-zottak.

Ott látta térdelni Ernőt a »büszke kisasz-szony« előtt.

Birike futott . . . futott, mig az erdő tisztásához nem ért.

Lehajta ott fejét egy tölgyfa tövével és sirt. Könnyébőlten aludt el. Álmában elfeledte a csalfa rossz világot, — álmodott tán a menyországról, hol minden örökké tartó, — még a férfiak sze-relme is?!

Az est kiterjeszté szárnyait az erdőre.
A lepke nem szállott többé Birike feje fölött aludni ment.

A rózsza nem illatozik többé.

Elhervadt.

felszámolók ezen veszteséget a folyó évre leendő előírásra ajánlják, mert a felszámolás befejeztével ugys sok leírás leszen szükséges és akkor az összes veszteségeket a tartalékalkalpból és részvénytökekből fogják leírni. A felügyelő-bizottság hozzájárulván ezen indítványhoz, azt a közgyűlés is elfogadja, mely ezzel befejeztetett. — A felszámoló-bizottság ezen uton is tudatja, hogy a telep összes tartozékaival együtt folyó hó 14-én d. e. 10 órakor a csáktornyai telekkönyvi hatóságnál el fog adatni.

— **A Csáktornyai szabadelvűpárt alakulása.** Csáktornyan e hó 4-én több száz, Muraköz minden vidékéről összesereglett szabadelvűpárti választó értekezletet tartott, melyen Ziegler Kálmán kir. közjegyző magyarul, Margitai József szerkesztő pedig horvát nyelven magyarázta meg a népek az értekezlet czélját és a szabadelvű párt programját. Erre a csáktornya-választókerületi szabadelvűpártnak újonnan való megalakulását nagy lelkesedéssel kimondták. Megválasztott elnöknek Szabó Imre földbirto- kos, alelnöknek Tóth István tisztartó, jegyzőnek dr. Zakál Lajos ügyvéd és sok tagból álló végrehajtó-bizottság. Az értekezlet Széll Kálmán miniszterelnököt és dr. Wlassics Gyula minisztert, nifnt a kerületi orsz. képviselőjét, nagy lelkesedés mellett sürgönyileg üdvözölte s nekik bizalmat szavazott. Miniszterelnök ur a következő sürgönyben mondott köszönetet a csáktornya-kerületi szabadelvű pártnak: »Bizalmuk és ragaszkodásunk nyilvánítását örömmel vettem és köszönetet mondok érte. Széll Kálmán.« Dr. Wlassics Gyula miniszter pedig a hozzá intézett üdvözlő táviratra a következő táviratot küldötte: »A választó-kerületi szabadelvűpárt megalakulása alkalmából hozzám intézett szives üdvözléért meglel köszönetet mondok és azt a legmelegebben viszonzom. Wlassics.«

— **Köszönetnyilvánítás.** A Muraközi Tanítóképző a F. J. Tanítók Háza internátusában egy fiu elhelyezési jogát biztosító alapítványát a csáktornyai tanítóképző-intézet május hó 26-án megtartott hangverseny és táncmulatság listza jövedelmével egyszázhatvan koronával gyarapította. Midőn ezt a nyilvánosságra hozom, egyuttal a Muraközi Tanítóképző nevében hálás köszönetet mondok az intézet igazgatójának, tek. Margitai József urnak és a tanári karnak a rendezését, tek. Révly Géza zenetanár és szerző urnak az ifjúsági zene- és énekkar művészi magaslaton álló betanításáért és zongorajátékáért, fiatal barátainknak — az intézet ifjúságának — pedig a remek közreműködésért. Csáktornyan 1900. június hó 7-én. Mencesy Károly, a kör elnöke.

— **Kérelem a kassai m. kir. gazdasági tanintézet volt hallgatóihoz.** A kassai m. kir. gazdasági tanintézet ez év folyamán tölti be negyedszázados fennállását. Ez alkalomra az igazgatóság egy »Emlékkönyv« megszerkesztését is tervbe vette, melynek keretében a tanintézet eddig végzett hallgatóinak névsorát, jelenlegi állását és tartózkodási helyét is felvenni szándékozik. Ez uton is felkérjük tehát az illető urakat, a kik ezideig nem jelen' eztek, sziveskedjenek magukról életfelt adni és a fent jelzett adatokat nevezett intézet igazgatóságához minél hamarabb beszo- lóztatni.

— **Iskolai tornaverseny.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter ur rendeletéből e hó 11-én (rossz idő esetén 12- vagy 13-án) d. u. fél 5 órakor a helybeli állami tanítóképző-intézetben iskolai tornaverseny rendez-

tetik, melyre az érdeklődő közönséget ez uton is tisztelettel meghívja a tanítóképző-intézet igazgatósága.

— **Halálozás.** Matusz Lőrincz győri lakos, ny. pénzügyőri szemlélsznek, ki sok évig volt Csáktornyan, Emma nevű 20 éves leánya hosszu szenvedés után meghalt. Nyugodjék békével!

— **Felülíztetések.** Pünkösöd vasárnapján a »Fehér Galamb«-ban rendezett tűzoltó-mulatság alkalmából Morandini Bálint, Salon Péter, Szei- verth Antal 2—2 k. Masztnak József 1 k. 20 f. Benedikt Béla 1 k. 60 f. Schrätz Alajos 1 k. 20 f. Friedl János 1 k. 60 f. Thavenet Ferdinánd 1 k. 60 f. Kohn Hermán 1 k. Nuzsy Mátyas 1 k. 20 f. Baumann Zsigmond, Heilig József, Tóth Lajos 1—1 k. Fejér Jenő, Frász Balázs 80—80 f. Löbl Mór, Plichta Béla, Dénes Béla, Korjár Sándor, Pollák Samu, Cvetkovics Antal, Horvatics Viktor, Petrics Ignác, Strahia Károly, Petrics Jakab (Stridó) 60—60 f. Landvher Karoly, Horváth Pál, Mózes Bernát, Heinrich Oszkár, Ivacsics Ignác 40—40 f. Pollák Gyula, Fischer Jakab, Seterko János, Ebedig Gyula, Simon Elek 20—20 fillért voltak szivesek felülíztetni, mely nemes adományukért ehelyütt is hálás köszönetét nyilvánítja a választmány.

— **Letartóztatott méneskatona.** Dreks- zler Gyula zala-útvárról állomásozó ménes- katonát a csáktornyai csendőrség szökésért és öngyilkossági kísérlet miatt f. hó 4-én letartóztatta. Az öngyilkossági kísérlet a csendőrmester előtt gyanusnak tünt fel, miért is folytatta a nyomozást s kiderült, hogy Drekszler azért akart életének végét vetni, mert mióta Zala-Útvárról volt, a befolyt fedeztetési díjjából 204 koronát elikkasztott. Nevezetel a csendőrség a csáktornyai ka- lonai állomás parancsnokságának adta át.

— **Lopás a pénzügyőri laktanyában.** Folyó hó 3-án virradóra ismeretlen tettes bement a pénzügyőri laktanyába, s daczára annak, hogy a szobában Pevecz Mátyas pénzügyőr aludt, mégis ellopta ennek ág- takaróját és ruhaneműt, de később a lopott tárgyakat a szomszédságban levő kerítésre felterlétte, hol azokat másnap megtalálák.

— **A drótféreg.** Gabonaféléinknek ezen veszedelmes ellensége ismét számos helyen felülötte tanyáját. Bosszankodnak elegend gazdáink, mert a káros állati ellenségek között a drótféreg ellen védekezhetünk legkevésbé. Mindenféle védekezési módot ajánlanak el- lenre, de egy sem biztos, mert egy sem nyujt teljes védelmet a drótféreg pusztítása ellen. Mint praesentiv intézkedések némileg meg- felelők ugyan a sekély vetés, az őszi mély mívelés, de az eredmény oly csekély, hogy alig számbevehető. Még legjobb védekezési mód az elszेतlett burgonyagumóknak a földbe való nyomkodása, továbbá a chili- saletrommal való lejtrágyázás. Az előbbi azért, mert a drótféreg nagyon szereti a bur- gonyát, utóbbi pedig azért, mert az a fiatal növény fejlődését elősegíti, s ezzel a vesze- delemmel ellenállóbbá teszi.

— **Uj szer a filoxera ellen.** A párisi tudományos akadémia utolsó ülésén egy a filoxera elleni új és hathatos szert mutatott be Lautrey francia vegyész. Szerinte, ha egy kilo pikrinsavat feloldanak 90 liter víz- ben, oly oldatot kapunk, a minek literje csak 2 krajczárba kerül és ez olcsóság daczára a leghathatosabb szere a filoxera pusztítá- sainak. E folyadék nevezett vegyész állítása szerint nemcsak a filoxerát pusztítja el, ha- nem mindazon apró állatkaták, melyek a szőlő gyökerein élőködnek Junius—augusz- tus hónapokban használják oly módon, hogy

befecskendezik vele a szőlőtökeket. Lautrey szerint a pikrinsav a gyümölcsfák kártevőit is előli.

— **A Horgony-Pain-Expeller** igazi, népszerű háziszerré lett, mely számos családban már több mint 27 év óta mindig készletben van. Hátfájás- nál, esifájadalom, fejfájásnál, köszvénynél, csú- zánál stb.-nél a Horgony-Pain-Expellerrel való be- dörzsölések mindig fájdalomcsillapító-hatásuaknak bizonyultak, sőt járványkórnál, minő: a kolera, hanyóhasfolyás, az altestnek Pain-Expellerrel való bedörzsölése mindig igen hasznosnak bizonyult. Ezen kitűnő háziszerré jó eredménnyel használta- tott bedörzsölésért az influenza ellen is és 40 kr., 70 kr. és 1 frt üvegenkénti árban a legtöbb gyógyszerárban készletben van, hanem bevásá- rás alkalmával mindig határozottan mint »Richter- féle Horgony-Pain-Expeller« vagy »Richter-féle Horgony-Liniment« kérendő és a »Horgony« véd- jegyre kérünk figyelni.

— **Röntgen-szemüveg.** Smith fizikus, a filadelfiai egyetem tanára a röntgen fele elmélet és a Röntgen sugarak alkalmazásá- nak segítségével olyan szemüveget talált fel, a melyvel minden embert csontváznak lá- tunk, állatunk a tölgyadeszknak s ember- társunk zsebében megszámlálhatjuk a pénzt.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazon ismerőseimnek és jóakaróim- nak, kik felejtethetlen férjem halála alkalmából ért mérhetetlen bánatomban részvét- tükkel vigasztalni szivesek voltak, ez uton fejezem ki hálás köszönetemet.

Csáktornyan, 1900. június 9.

Özv. Szakonyi Zsigmondné és családja.

A veszedelmes kor.

A fiatal leány 18 éves kora körül olyan időt él, mely egészségére végzetes lehet. Általános elyengülés olyan betegségeket hoz létre, melyek komoly következményekkel járhatnak. A testi erőnek fokozatos elyestése végül teljes elyengülést hoz létre és az egész szervezetben komoly hibák- kat. Az eszköz, hogy e beteges állapoton segítünk az, hogy visszaadjuk a testnek elyestelt energiát. Egy erős, hatalmas regenerátor, mely Pink-pilula néven ismeretes, bizonyoságot szolgáltat arról, hogy hasonló esetekben nagy és gyors eredményt ér már el. Példa erre Malifaire Bert a kisasszony Soinghol, (Velleux, Haute-Saone) a kinek bájnya közli ve- lünk a Pink-pilula alkalmazásával elért eredményt.

— Mielőtt a Pink-pilulánk testvéremre tett hatásáról irtam, addig vár- tam, addig vár- tam, míg meg- gyógyodtam arról, hogy az általam elért eredmény nemcsak kitűnő, de tartós is. Test- vérem ma kitű- nően érzi magát, jól eszik és alszik, szerve működése hibátlan.

Az erő, mit a Pink-pilula Malifaire kisasszony- nak adott, legyőzte a rosszulétet, melytől sokat szenvedett és a mely elyengítet- te. Ugyanily ered- ményt ér el a Pink-pilula a vérszegény, sápkóros, neural- gikus egyéneknél.

A pink-pilula kapható Magyarországon a legtöbb gyógyszerárban. Egy doboz ára 1 frt 75 kr. és hat doboz 9 frt. Magyarországi főraktár: TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerár- tárban, Budapest, Király-utca 12.

Felölös szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF

Kiadó és lapkiadó:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

Sve pošiljke se tičuće zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me, Margitai Jožefa urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

Knjžara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor

Pojedini broj: koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse« »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Nekaj od štibre.

Za imetek takvo blago zovemo, k kojemu smo po pravim putu došli, bez da bi zakone pretrgnuli i koje pravo zovemo sa svoje.

Vlasništvo samo takov imetek čini, koj ima vrednost more biti ovaj ili gibući ili negibući imetek. — Za negibući imetek zovemo oranice, senokose, hiže i t. d. K gibućemu imetku računamo, domaće živine, živeš, drva, oružje, zlato i t. d.

Takvog imetka sa delom moremo, si priskrbeti. Iz priskrbe nekaj moramo pohasnavati za svakdanje potreboće, a drugu stran moramo vkrej deti, moramo si prišparati, iz jedne strani zato, da pod stare dneve imamo kaj naprè vzeli iz druge strani s čim više blaga imamo stem leži gospodarimo. — Jer pak delo sa težkoćom ide i priskrbljeno imenje kaže, gdo se kak more zadržavati od slastih, — zato je i pravično, da gdo si kaj priskrbi, to more i bez bantovanja hasnavati. Taj juš čoveka za vlastni juš zovemo. Taj juš ne samo vu tèm stoji, da imetek slobodno hasnavamo i sebi pridržimo, nego i vu tèm da mi sa svojim imetkom vćinimo kaj hoćemo.

Vlastni juš naš dakle mi i drugomu moremo dati i na drugoga moremo prepisati. Ako samo za nekoje vrème hoćemo vćiniti, to sa na arendu v zalog ili na posud danjem moremo vćiniti. Imetka za

vekivečno prekdavanje, se sa kupnoprodavanjem, darom, ili po putu herbijje pripeti.

Vlastni juš na onoj dužnosti stoji, poleg koje je svakomu pojedinomu čoveku već od narodjenja zadaća, da se za se skrbi. — Samo za one, koji su na to nè mogući, se moraju drugi skrbeti. Za decu su roditelji, za sirote, ili nè prave pameti ljudi pak su tutorne oblasti dužne se skrbeti.

Poleg vlastnog juša dakle svaki slobodno vćini sa svojim imetkom, kaj hoće, ali taj juš ne znamenuje to, da mi slobodno vćinimo sa knam spadajućimi osobami kaj hoćemo, jer na priliku hižu si svaki lahko proda ali ženu ili decu nè; — svoje penenze svaki lahko vništi, ali proti življenju k njemu spadajućih osobah vđrti nesme.

Gda je još bilo trgovanje sa robovi, onda su ove nè za osobe nego za stvari gledali; ali to se ne slaže sa čovečanskom naravjom, i zbog toga je ova trgovina već skoro po celoj zemlji zatrta.

Prilikom prek davanja vlastnog juša je sigurno potrebno da prveši vlastnik privoli k tomu.

Imanje iz vnoge strani je na hasen vlastniku. — Osegura mu življenje sada i vu budućem, olekša vućenje, izobraživanje, podpomore nam mertučljivost vu delu, osegura nam počinka, za svojestalne nas dene i dopusti nam da na druge imamo uticanje i t. d.

Nije dakle čudnovato, da je svaki na tèm, da si imanje priskrbi. To tak vlastito deluje na čoveču dušu, da niti jedna želja i nagon nije tak jaka, kaj želja za blagom. Ova želja i čustvo poštenja gibljeju sveta. Dakle ova želja k čovečjoj naravi spada i i vřdna je poštenja.

Na božji kip stvorjeni čovek ima i duševne potreboće ali i ove su samo onda lahko zadovoljenje, kad čovek nije vu težkoći. Nevolja i težkoća su lanec, koj tak telo, kak i dušu vu vuzah drži. Od glada i zime nevoljnoga, mućenoga, človeka je za slobodnog nè moći reći. Pamet mu se na hitrom otupi i telo mu odovpe službu. Najte nikomu za hudo vzeti, ako si blago hoće priskrbeti. Vu tèm stoji klica slobode i izobraživosti čoveka. — Ali zato nesmemo pozabiti, da ako se skrbljenje imetka vu lakomnost odivlji, na skupost se obrne, na take pute zabludi, na kojimi vkanjlivost, foleşnost, tatbina vlašda nad njim, — to je proti čovečjoj naravi, i takov čovek sa divjimi zvěri vu jednu kategoriju spada.

Proti tomu čoveka samo dobro uzgojenje i naredjeni zakoni moreju osloboditi.

Ako je zemeljsko blago i potrebno, ali samo jedino još nikoga nije delo za srećnoga. »Ne samo iz kruha živi čovek!« Ako poleg blaga fali pobožnost, bogobojnost, ljubav bližnjega i k ovim spodobna duševna dobra, izobraživost, tam poleg blaga fali i

Z A B A V A

Prva svečanost kod poroda našega kralja.

Prvih pet godinah poslie sklopljenog hižnog zakona, ostali su roditelji današnjega našega premilostivnoga kralja, bez diece. Stoprvo godine 1830 mogli su se sigurnostjum tomu nadati, pak im se je nada iste godine sredinom Augusta i izpunila.

Bilo je dne 18-a Augusta 1830 prije podne, kad je na bašti blizu Burghthora prvi hitac kanona puknul, koj je na bašti varošu Beču, veliku znatizeljnost pobudil, jer da će se nad vojvodu Franji Dragutinu (Franz Carl) i njegovoj supruzi Sofiji roditi diete, — to se je znalo, ali kojega će to diete biti spola, to se nije znalo, ali kojega će to diete biti spola, to se nije znalo. K tomu je to bila znamenita stvar, jer stariji brat Franje Dragutina, Ferdinand za onda prestolonaslednik, bil je bez diece, pak je onda to bilo jasno, da će njegov brat vladajućoj kući dati prestolonaslednika. Anda sve je znatizeljno očekivalo, koliko krat će kanon puknuti. Regula je da za princa sto i jedan hitac pukne a za princesu samo dvadeset i jedan.

Kad je anda dvadeset i prve hitac zargmel, nitko u Beču nije niti dehnul prisluškavajući, jeli je gotovo pucanje — onda je princesa, lli će dalje pucati do sto i jedan. —

I eto za jednu minutu težkoga očekivanja, grune dvadeset i drugi hitac, a to je bil znak da će pucati do sto i jedan jer je rodjeno diete princ.

»Vivat, prestolonaslednik!« — zaori sad po celom Beču Neki Antun Langer potlašnji novinar, za onda školski dečak na pučkoj školi sv. Jožefa vrh Laimgrube veli, da čim se je vani taj veseli krič začul dečke već u školi nije bilo moguće zadržati, oni su samo na jedan krat iz škole svi na ulici bili a od onud do bašte, gde se je pucalo, makar je učitelj još tak čvrstvo nogom o pod lupal, kričal, paličkom u ruki mahal, kak general sablom, to mu sve nije nikaj pomoglo — danas su dečki bili jači od njega i on je na jedan krat ostal skup svojom paličkom sam u školi. — Pustimo, neka Langer sam pripoveda, kak je to bilo; on piše:

»U to dojuri iz varaša do nas otvorena kočija, u kojoj je sedel nam svim poznani nadvojvoda Fran Dragutin, koj je svojemu cesarskomu otcu, cesaru Franji, sam

veselu viest došel javiti a sad se je vraćal natrag u Schönbrunn k svojoj supruzi nadvojvodkinji Sofiji. Neobično veselje se je videlo na licu nadvojvode, koj za onda dvadeset osam godinah star, — je poslie šest godišnjeg bračnog života, prvi krat bil usrešćen dietetom, a još ktomu princem, koj bude svriemenom, kak se je već onda znalo, cesarski tronuš zasel. Nas dečke nitko nebi bil mogel prečiti, da dvorsku kočiju nebi bili sprovadjali; mi smo polag nje biežali kakti počastni husari. Halloh! halloh! Pak ako su deset i dvadeset iznemogli te zaostali za kočijom, tak su se u dugoj Mariahilf ulici opet friški dečki hrpi pridružili i kričeć cieli predvaraš sve do linije izspektakulirali: Halloh! halloh! — Nadvojvoda je prijazno na sve strane odzdravljal te se je veselo i zadovoljno podsmehaval kola obkolujućoj i veselešoj se dieci. Na jedan krat se iz svog sedala digne te dovikne na boku sedećemu dvorskomu kućišu baš onak u pravom bečkom nemškom jeziku: »No, nevozi tak naglo, em si siromaški dečki pluća iz prsah zbože!«

»Ove od srdca izgovorene rieči« — tak zaključuje Langer u svom opisu veselje toga dana — »kak takaj ono prijazno i veselo lice nadvojvode su mi od onoga hipa

duševni mir, krepost i t. d. u takvim mestu je redovito doma gizdavost, praznost, drugih zametanje i t. d. — Proti takvom gospodaranstvu je uvek prati stala pamet i prati takvim veli biblia:

»Naj si spravljati takvo blago, koje hrdja i molj poje i koje ti vkradneju!»

Svaki pojedini čovek svojega blage jednu stran je dužen občini, orsagu odpuštiti, zato, da ovi skupne zavode podigneju, koji su vu vnojoj stranki zato, da priskrbljenje imetka podpomoreju, iz druge strani pak vlastni juš obranjujeju. — Vu tem je odlučeno, kuliko more orsag zahtevati iz blaga puka. — S čim više more dati puk orsagu, bez da bi mu na kvar bilo, stem više more činili orsag za obćenita zahtevanja i dobra. — More nasaditi vucenje, širili znanstvo, uzgajati umetničtvo, more se skrbeti za dobre pute, točno more deliti pravicu, uzdržati betežne, iliti ne prave pameti. Bogali orsag više more vćiniti za obćenita dobra, kak siromaški.

Da je svakomu čoveku treba hoditi k gorizdržanju orsaga, da od svakoga imetka treba porez platiti to nam to kaže da je vlastni juš ne sloboden.

Da kuliko je dužen svaki orsagu dati, to od potreboch orsaga stoji; kak je vekša dužnost države naprama puku orsaga, s tem više moraju poreza platiti. — Gde naprihku orsag drži gori škole, ondi više porcie treba platiti, kak gde pojedini zadržavaju. Gde se orsag skrbi od dobrih putov ondi jo više porcie treba, kak gde se neskrbjuju od dobrih putev.

Ako se orsagu nepriatelj grozi ondi je više porcie treba platiti, kak gde je mir. — S čim više čekamo od orsaga, stem više porcie moramo platiti.

Ako bi hoteli da se orsag za uzgojenje, opravu hranu svakoga stanovnika skrbi, ondi bi to orsag samo tak mogel vćiniti, ako bi prestala pojedina vlast juša; Ali vu takvim položaju bi se društveni stališ raztepel. Premislimo si samo, kaj bi bilo, da bi svaki svoju priskrbu vu obćenitu kassu moral platiti, i od onud bi samo tuliko dobil kuliko bj na njega opalo. Takov društveni

stališ bi težko bilo i složiti a ne još gori zadržati.

Zakaj? Zbog naravi čoveka.

Vnogi ne bi delali i čekali bi samo, da drugi delaju na mesto njih. Drugi, koji su dobri težaki delavni bi se navoljili delati za druge. Obćenita nedelavnost vugnenje dela bi stalo nutri i tak bi se samo za poždrenje još kaj imaju gledali, a kad bi to prestalo, došel bi nutri glas.

Iz toga dojde, da je prva dužnost orsaga braniti vlastni juš, i da samo zbog takvih zavodov mora porez vun hititi, bez kojeg društvo čovečansko nemre biti i koje ili to cilaju, da bude vlastni juš s kim sigurniji ili pak da bude priskrbljenje imetka s tem ležasa. Zbog toga su se napravile države, zbog toga držju gori soldačtvo, domobranstvo, sude i t. d. Priskrbljenje imetka na lekše deneju škole, dobri puti, harmonice, trgovične pogodbe i t. d. — F. —

KAJ JE NOVOGA?

Utemeljenje čakovečke slobodnoumne stranke.

Više stotinah ljudi se je zišlo o, m. 4-ga vu Čakovcu, gde su slobodnoumne stranke spravljiste držali. Ziegler Kálmán kr. notariuš po magjarskim, a Margitai Jožef urednik pak po horvatskim jeziku su raztolmčili cilj i program ovog spravljista. Zatem pak su izrekli utemeljenje slobodno-umne stranke. Za predsednika su izebrali Szabó Imre zemeljskog gospona za podpredsednika Tóth István tiszartóva, za bilježnika Zakál Lajos fiškaliuša. Spravljište je zatem telegrafno poslalo pozdrav Széll Kálmánu ministru prezidentu i Dr. Wlassics Gyula ministru, kakti ovog zbirnog kotara obligatu. Na pozdravne reči je ministar predsednik sledeći odgovor poslao: Očitovanje vaše zaufanosti i privrženosti sem s radoštom prijel i zahvalnoštom izrazim svim moju hvalju! Széll Kálmán. — Wlassics Gyula ministar pak je sledeće telegrafiral: »Da se je zbirnog kotara slobodno-umna stranka utemeljila, za k meni poslani sračni pozdrav vručju zahvalu izrazim i takodjer iz srca povračam — Wlassics Gy.

nezaboravne i jedno i drugo neču nikada zaboraviti.«

Dobri cesar Franjo je kakti died doživ osim ovoga još dva krat veselje najme 1832, kad se je nadvojvoda Maximilian i godine 1833, kad se je nadvojvoda Dragutin Ljudevit narodil. Kad se je nadvojvodi Fran Dragutinu četvrti sin. Ljudevit Viktor rodil, 1842, onda već cesar Franjo nije bil na životu.

Naš kralj Fran Josip bil je pokojnoga cesara Franje drugi unuk — prvi je bil sin Marije Louise i Napoleona, mali herceg od Reichstadta. Sa malim unukom sadašnjim našim kralom, je pokojni cesar uvijek imal veliko veselje, te ga je uvijek sa zacartanim imenom »France« nazival; za ono vrieme se je i u cesarskem dvoru govorilo baš onak, kak u svakoj navadnoj kući bečkoj i to je bečanom vrlo godilo.

Naplaćena diećinska ljubav.

Marquis Beauharnais bil je žrtva prve franceske revolucije te bil sa mnogimi drugimi francezkimi plemenitaši pogubljen a njegov imetak zapljenjen, kak je to već za vrieme revolucije u francezkoj islo.

Mlada udovica Josefina Beauharnais, gospa osobite liepote i ljubeznivosti, bila je

tim prisiljena skromno u siromaštvu živiti te je uslied toga, a sigurno i radi toga, da nebude kakti aristokratice prepoznana, dala svojega jedinoga sina Eugena u nauk k niekomu stolaru, jer revolucionarci su sve, kaj je bilo plemenito vlekli pod guilotinu.

Taj onda komaj četirinaest godina stari tišlarski naučnik je jednoč slučajno saznal, da general Bonaparte, potlašnji cesar Napoleon I-i ima sablu njegovoga nesretnoga oca, te ga je neizreciva želja zauzela, da dojde do tog dragog spomenka svoga oca.

Dan i noć ga je ta misel obhadjala — dakako, da je to već bilo kad je revolucija bila ugušena — te se je jednoč bez znanja svoje matere odvažil, da na svaki način u posied tog dragocienog oružja dojde i izraven otišel k generalu Bonaparteu, čija moć je već onda velika bila.

Generalu se je liepi i čtoreni dečko dopal te ga je od glave do pet oćmi mieril i pital: »Kak se ti moj sinko zoveš?«

»Eugen marquis Beauharnais, gospodin general.« — odgovori dečko.

»A kaj si ti?« — zapita ga opet general.

»Stolarski naučnik pri majstaru N. u ulici d' Echelle« — odgovori dečak i pri

Vumrl je.

Szakonyi Zsigmond bivši grolovski mernik i Medjimurske Sparkasse ravnatelj vumrl je vu Čakovcu 6-ga o. m. vu jutro ob 7. vuri. Živel je 82 letah. Zakopali su ga 8-ga o. m. Pokojni bil je poznat svigdi vu Medjimurju, gde gosp. grof imanje ima, ar je on negda razmeril medjimurske i občinske gmajne, šume i t. d. Naj počiva vu miru!

Zabava.

Vu Koltori svojevoljno ognjo gasno društvo denes drži navadnu letnu zabavu.

Plebanoško zapisanje.

Kadia Imre iz nova imenuvanog plebanoša vu Tót-Szent-Mártonu su na trojačku nedelju svetčano vupelali vu službu.

Lépa példa.

Lépu példu pobožnosti daje Kálksecz Pál-a žena, vu Zrinji-Külvárosu (Martan.) koja je pred svojom hižom dala postaviti lépi Maria-pil.

Nova postaja.

C. i kr. slob. južne željeznice (südbahn) ravnateljstvo od juliša 1-ga med Čakovec i Polstrau pri 35 br. vahtarnici dopusti, da bude sa Miksavár nazivom postaja.

Nesreća vu rudnici.

Vu Szerencsu vu kameniti rudnici Reichmann Armina se je jedeo kamen doli vrušil i pod se zakopal Krucai János 32 ljet starog težaka. Drugi težaki su taki tam bežali, ali gda su ga vun potegnuli je već mrtev bil. Iztraga je iznašla, da su tomu sami težaki živi, koji su spazili poknju ali Krucai-a su ne opomenuli. Sud je proti njim pogdil tužbu.

Srećna težaka.

Iz Temesvára nam od velike sreće jednoga velikoga siromaka javiju. Wimmer József spódiumpfrikre težak je vu velikoj nevolji živel, — ali ove dneve je dobil iz Olmütza telegraf, da je — »sto jezer«

tom se mladić sav u licu požari, kaj je general dobro opazil.

»Ja sam jednoga marquisa Beauharnaisa poznal,« — veli pomalo general i pri tom čvrsto gleda mladića.

»To je bil moj otac« — odgovori mladić —, on je pod guilotinom poginul.

»Pak kaj želiš, da za te učinim?« — zapita ga opet general.

»Gospodin general« — veli mladić — »Vi ste u posiedu sablje mojega pokojnoga oca. Ja bi bil neizmerno sveden, da bi taj dragi spomenek mogel dobiti, — to bi mi bilo najveće blago ovoga svieta, jedina uspomena na mojega nezaboravnoga oca, koj je tako rano i prerano za me i za moju mater moral umrieti.«

Sve jači i jači mu je bil glas i sve liepe i umilati je Eugen za tu dragocienost generala prosil i — konačno se pred generalom spusti na koljena i veli plaćnim glasom: »O dajte gospodine generale, dajte mi sablju mojega pokojnoga oca!«

General ganjen ovom diećinskom ljubavju reče: »Tvoja prošnja te dieći a tvoja ljubav naprama otcu još više« — i tim mu zahtevanu sablju preda te još doda: »Meni je drago, da ti tvojega hrabroga oca na toliko ljubiš i cieniš.«

herbije opalo na njega od svojega vujca Wimmer Pavla. Stroške na put su mu tak skup dali u fabriki, da more ići u Olmütz po herbiju.

Obgorete služkinje.

Vu Budapešti je Maklay Anna 24 ljet stara kuharica — kavu topila na stanju svojega gazde, — kad je nekak špiritus lampa doli opala. Oprava njoj je ognja prijala i na njeni kric je ta dobežala Kuppenmayer Eszter 19 ljet stara služkinja i hotela nju je obraniti. Ali i njena oprava je plamna prijala i tak su obedve vu plamnu stale. Samo domaći su mogli pogasiti na njimi ognja. Maklay je teške rane dobila, a Kappenmayer nē velike. Vu špitalu je vraćiju.

Zaklat si je ota.

Iz Temesvara nam sledeće pišeju: Vu vrtu pivarnice pri Hierarthu su se gosti sa vu cilj strelanjem zabavljali. Med tem se je šestnajst ljet staroj Leonhardt Marii vu ruki puška sprožila i kuglja je njezinog ota Leonhardt József mašinista trefila vu oko. Kuglja je do moždjanov išla i taki ga zaklala. Nesrećna devojka je blizu, da pamet zgubi.

Vun putovanje čez Nemšku 1899-ga.

Skoro da bude letošnje vun putovanje vekše, kak je lanjše bilo. Najme pak iz Ruske, Austrie i iz Magjarske ali i iz Nemške njih vnogo ide vun vu Ameriku, gde se je delo vu velikim broju povekšalo, zbog velike meštrije. Zadnjeg leta njih je vun odislo iz Magjarske samo čez Brėmu i Hamburg 32 jezere, iz Austrie 37.010 iz Ruske 57.394, i iz Nemške njih je vnogo vun odislo, ali taj broj ipak nije tak veliki kak gorispomenutih treh orsagov. Iz Nemške njih je svih skup 23.700 odislo vun vu Ameriku:

Zatim se je general još opital za odnosaje njegove matere udove Beauharnais te je obečal, da će ju na skoro osobno posteliti.

I on je svoju riec održal te je udovu prvom prilikom posietil, a pošto je rečena udova bila mlada, liepa, čedna i visoko nabražena, posiećival ju je Napoleon Bonaparte više krat i napokon je do toga došlo, da je ta udova Josefina marquisa Beauharnais poslie postala zakonskom ženom Napoleona Bonaparte moćnoga konzula francezke, a njezin sin Eugen kroz to i njegov sin i dapače njegov osobni ljubimac, kojemu je često i opetovano podaval dokaze svoje ljubavi i povierenja.

Eugen je bil u svih ratovih svoga očuha ovomu o boku, te se je uvijek odlikoval svojim dohovitim i razboritim delovanjem kak takajše svojom osobnom ljubeznivostju i dobrotom srca.

Poslie ga je Napoleon imenoval vice kraljem Italije. —

On je umrl kakti herceg od Leuchtenberga n Monakovu u Bavarskoj. Njegov grobni monument iz biologa mramora, izklesan po majstoru Canova je izbilja kint monakovske dvorske cirkve sv. Mihalja.

I evo ovak je dietinska ljubav Eugeno-va naprama svojemu pokojnomu otcu dala

Nesrećni turisti.

Poleg Berna je vu Alpah Daniel Zürichski 23 ljet star turistiša mamicu dobil na bregu i doli opal. Telo su mu još nē našli. — Iz Beča javiju, da su dva turisti, koji su vu nedelju na Rax hoteli iti, zginuli. — Iz Innsbruka javiju, da je pri Schalinger-Bodenu jeden 23 ljet star turistiša sin glasovitoga Scherer profesora vu Berlinu. na ledu se poskliznul i vu jamu brega opal. Mrtvo telo su mu vu Kufstein odpejiali. — Iz Brenza pišeju, da su jedni stranski mladenci se na Boden jezери sa čunekom preobrnuli i vtopili.

Zglajeni birovi.

Takács János birovi iz Forró občine je još marciusa 15. dišel z doma i dimo ne došel. Zena, ga je zdvojno dala sve posud iskati ali zabadao. Mislili su da je vu Ameriku odisel, kad su nazadnje majusa 30-ga poleg jednoga mosta jedno mrtvo telo našli vu Hernal vodi, koja je jako doli vpała. Vu mrtvim telu su na Takács Jánosa spoznali gdo je od marc. 15-ga bil nutri. Nije sigurno da bi samoubojnik, jer je dober gazda.

Velika nesreća vu Budapešti.

Vu Budapešti se je velika nesreća pripetila. Vu pondeljek na večer od 9 vuri je vnogo ljudi selo se na elektrišni cug. Komaj sto stupanjov je išla kućija, gda je došla do prve postaje. Tu su k cugu spadajuće osobe doli stupile. Taki, kak je doli stupil voditelj cuga se je kućija počela gibati kak to još nigdo nezna. Sigurno, da je negdo prenu oslobodil. Kućija je zatek vnogo odisla iz šinjah i sa velikom brzinom je dalje išla. Već je 30 metrov išla tak, kad se je pri jednim stupu preobrnela, vu ovim momentu je iz kočije doli hotela skočiti jedna gospa ali ju je kočija čista zdruznula 4 mrtvih je i sedem oranjenih. Gdo je zrok toj velikoj nesreći to se još nezna, veliju da je jeden gospon prijel prenu i pustil pak rekel. »Idemo već jedanput!« Ovoga iščeju.

pvod k sjajnomu položaju njegove matere i k samoj njegovoj sreći. —

Bez viere ništa.

O ne davna preminulom francezkom senatoru Remand-u se pripovieda sledeći znameniti dogodjaj:

Kada je iz svoje domovine iz Pyrenāah prvi krat kakti senator u Paris došel, nasitail se je u jednoj oštariji te je pogodjenu svotu za jedan mesec u iznosu od 150 frankah unapred platil. Ošterijaš zapita senatora jeli hoće kvietanciju da je platil.

»Ne trebz.« — odgovori Remand — »em je Bog videl!«

Pak kaj oni na Boga vueruju?« — zapita ga ošterijaš smejuć se.

»To je naravski!« odgovori senator — »em valjda i vi vuerujete?«

»Ah gospodine!« — pdgovori ošterijaš — »to je bedastoća kaj takovoga viero-
vati.«

»Ah!« — veli senator — »ah onda je to kaj drugo — u tom onda slučajju prosim, napišite mi kvietanciju!« —

Em. Kollay.

Stekla mačka.

Vu Füzės-Artádu je Csanádi János bogat gazda na gostovanje išel sa svojom mladom ženom, a 13 mesecov staro malo dēte su doma ostavili i prosili susede, da negda negda pogledneju k detetu. Kesni večer je bil gda su Csanádiovi dimo došli i vu hiži velikoga mačka spazili. Zena je taki k zibki skočila i prestrašeno je videla, da dēte zmrcvarjeno mrtvo leži. Mačka je, dok su roditelji dalko bili, zaklala dēte. Taki je i na ženu skočila, i nju zgrizla. Domaći su mačku zaklali pollam se je znašlo da je stekla.

Tabor vu Afriki.

(Med englezi i buri.)

Juniusa 4-ga su Englezi okolo vzeli Pretoriju. Buri ne budu proti stali. Purgarmester bude prek dat varaš, kak ga samo formalitno opomeneju.

Nekaj za kratek čas.

I z d a l a s e j e.

Jeden selski svećenik, da pobudi vu svojem narodu ljubav prama veri i dušnoj čistoci sledeće preglassi na prodikalnici:

Verni moji kršćeniki! Odlučil sem, da dojduci ljeten budem svete meše služil za vaše dušno zveličenje. Nekoje na čast bl. dev. Mariji, a nekoje pak na čast sv. Magdaleni hoću zručiti. I to vam imam povedati da te meše budu se samo za žene služile. One žene, koje očeuju takve meše dali služiti naj dojdu k meni i naj se daju pri meni zapisati. Koje se još ve moreju dicitu s vėncom neizkrunjene čistoće, nje hoću bl. dev. Mariji, — a koje su pak možbit ostavile vuzek put ovih krēpostih, — nje pako sv. Magdaleni hoću izručiti. —

Drugi dēn dojde k svećeniku jedna mlada, lēpa devojka i prosil ga, da za nju služi mešu. —

No, poveč mi draga kćerkica, komu da te preporučam? Ili bl. dev. Mariji — ili pak sv. Magdaleni?

Devojka jeden čas liho stoji, premišljava, a zatim vudri vu plač, i od velikoga hliptanja negda teđa pregovori:

Otec moj duhovni? Naj me preporučiju samo bl. dev. Mariji, nego vu toj svetloj meši naj imenuju majčkeno i sv. Magdalenu. —

Hrusóczy Elek.

Dobre žepne i stēne vure za fal kcēnu moći dobiti pri Pollak Bernatu vu raru vu Čakovcu (Pijac, Šparkassa). Prijnem se uzimljeju vure takaj za popravu za fal cēnu.

Gabona árak. — Člena žitka.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	frttól	frtig
Buza	Pšenica	7-25	—
Zab	Zob	5-25	—
Rozs	Hrż	5-00	—6
Kukoricza uj	Kuruza nova	6,10	—
» » ó	» stara	0,00	—
Árpa	Ječmen	5-25	—
Fehér bab uj	Grah beli	6,25	—
Sárga » »	» žuti	5-75	—
Vegyes » »	» zmėšan	5-50	—
Lenmag	Len	10-0	—
Bükköny	Grahorka	6-00	—

Odgovorni urednik

MARGITA I JOZSEF.

Nyilttér*)

E rovat alatt közlötékért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk.

Foulard-selyem-ruha 8 frt 40 krtól

feljebb — 14 méter! postabér és vámmentesen szállítva! Minták postafordultával küldetnek; nemkülönbön fekete, fehér és színes »Henneberg-selyem« 45 krtól 14 frt 65 krig méterenkint.

Henneberg G. selyemgyáros (cs. és kir. udvari szállító) Zürichben.

Bérbe adó korcsmaüzlet.

Perlakon a 408-ik házszámú **korcsma üzletemet**

igen szép helyen, családi ok miatt, korcsma vagy boltüzletnek azonnal bérbe adom. — Bérbe venni szándékozókknak bármikor bővebb felvilágosítással szolgál Perlakon

Horvát Alojzia korcsmaárosnő.

Na rendo krčma.

Vu Prelogu 408. hižni broj **krčma**

na lepoj mestu, z bok famillijskoga zroka se odmah, jeli za krčmu ali za štacun iz rende daje. — Na dale se rezvestiti more da gut vu Prelogu pri

Alojzii Horvat krčmarici.

614

Hirdetmény.

A „Csáktornyai Villamtelep“

egybekötte **gőzmalommal és fürdővel**

mely Csáktornya nagyközséggel még 33 évre szóló szerződéssel bír

f. é. június hó 18-án d. e. 9 órákor

a csáktornyai telekkönyvi hivatalban nyilvános árverésen el fog adatni.

Bővebb felvilágosítással készséggel szolgál

A Villamtelep és Gőzmalom R.-T.

Ielszámoló-bizottsága.

608 2—3

Méliközvetlen házi gyógyszer!
Törvényesen bej. végjegy.

Egy családnál se hiányozhat a

Biztos és gyors segítséget nyújt a

Mindenkinek megmondom és megírom, hogy csak a hires Feller-féle

ELSA-FLUID mentette meg életemet» írja új Szabó H. István. Pákozd.

páratlan csodás hatásu, ezerszer kipróbált

FELLER-féle

ELSA-FLUID

(Egészségügyi hatóság által megvizsgálva és jóváhagyva.)

10 fillér portó előzetes beklüldése után ingyen küldetik.

10 fillér portó előzetes beklüldése után ingyen küldetik.

mely segít külsőleg és belsőleg a legtöbb betegségnél: lgy: **láz, szúrás, szagtagás, köszvény, reuma, köhögés, nátha, gyomorhaj, hasmenés, mell-, fej- és fogfájás, étvágytalanság, gyengeség, szemhaj stb. stb. gyorsan és biztonságosan gyógyítható. 12 üveg ára használati utasítással együtt 5 kor., 24 üveg 8 kor. 50 fill., 48 üveg 16 kor. Bérmentve küldi utánvételt vagy a pénz előzetes beklüldése után az egyedüli készítő:**

FELLER V. JENŐ
gyógyszertára »Szt. Háromságához« Stubica 135. (Zágráb m.)

Mindenkinek legmelegebben ajánlhatók a

FELLER-féle
Rebarbara-Pilulák

az »E L S A« végjegyvel.

Biztosan és fájdalom nélkül hatnak **rossz emésztésnél, gyomornyomásnál, székrekedésnél, fergéknel, vérszegénységnek, sárgaláznál stb. betegségnek.**

1 tükres (6 doboz) használati utasítással együtt **4 kor.** bérmentve.

Főraktárak Budapest: Török József Király-u. 12. és Zoltán Béla N.-korona-u. 23. gyógyszerárakban.

Bámulatos gyógyszereredmények!

577 4—10

1786 tk. 900.

Árverési hirdetmény.

A perlaki kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a csáktornyai vidéki tkpénztár részvértársaságnak özv. Loncsarics Lipótné szül. Bezerédi Ilona perlaki lakos elleni végrehajtási ügyében 374 kor. tőke, ennek 1899. évi október 25-től járó 6% kamatai, 27 kor. 86 f. eddigi, 16 k. 35 f. árverés kérvényi költség kielégítése végett a nagykanizsai kir. törvszék a perlaki kir. bíróság területén fekvő s a perlaki 1433. sztkvb. 5/8. hrsz. a. fogl. ingatlan 2026 kor. kikiáltási árban mint becsárban az

1900. évi július hó 16. napján d. u. 3 órákor

a telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségében dr. Hájós Ferencz csáktornyai ügyvéd közbenjöttével megtartandó árverésen eladtni fog.

Az ingatlan a 643. soroz. a. özv. Loncsarics Jánosné javára bekebelezett kikötményi jog fentartásával fog eladtni, de a mennyiben azért a kikötményi jogot megelőzően bekebelezett követelések fedezésére szükséges 3000 k. nem ígértetnek, az árverés hatálytalanná válik s a nyomban megtartandó új árverésen az ingatlan a kikötményi jog fentartása nélkül el fog adatni.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10%-át bánatpenz fejében letenni. s a vevő a vételért 3 egyenlő részletben lefizetni köteles és végre az árverési feltételek a hivatalos órák alatt alulirt tkvi hatóságnál és Perlak község előjáróságánál megtekinthetők.

Az árverés elrendelése a fent említett tkvben feljegyzendő.

A kir. járásbíróóság, mint telekkönyvi hatóság. 613

Perlakon, 1899. évi márcz. hó 13-én.

367. sz. v. 1900.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csáktornyai kir. bíróság 1900. évi Sp. 9/3. számú végzése következtében Zakál Henrik csáktornyai lakos javára Matosa Mihály felső-királyfalvi lakos ellen 23 kor. s jár. erejéig 1900. évi április hó 18-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 640 kor. becsült 1 vastengelyű szekér, 1 könnyű kocsi, 1 pejszörű kanczáló, 1 üsző, trágya és 1 fatalpakon álló pajtából álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a csáktornyai kir. járásbíróóság 1900. évi V. 222/2. számú végzése folytán 23 kor. tőkekövetelés, ennek 1899. évi október hó 25. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 33 kor. 74 fill.-ben bírólágar már megállapított költségek erejéig Felső-Királyfalván leendő eszközlésére

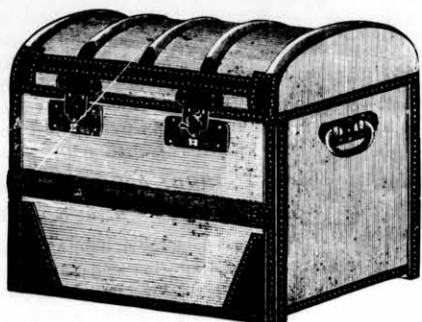
1900. évi július hó 16. napjának d. u. 3 órája

határidőül küldetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsárban alul is el fognak adatni. 615

Kelt Csáktornyan, 1900. máj. 31-én.

Glavina János kir. bír. végrehajtó.

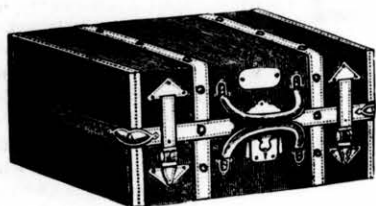
Utazási idényre!

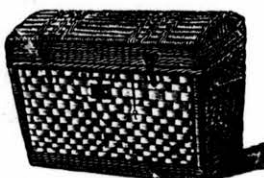
Uri és női bőröndök vízmentes vitorlavászonnal behuzva.

Kézi-táskák fekete bak és barna longrin bőrből.

Kézi bőröndök különböző kivitelben u. m.: dísnóbőrből, fekete bakbőrből és vízmentes vitorlavászonból.

Utazó kosarak különböző nagyságban.

Kaphatók
jutányos áron

Graner Testvéreknél.

600 2-3

Kitünő honi ásványviz!

Petánczi savanyuviz!

Több oldalról hozzámintézett kérdésre válaszolva, van szerencsém ezenel tisztelt vevőimnek tudomására hozni, hogy én *stájer „Regedel Savanyuvizet“* azért nem tartok raktáron, mert a *honi* ipar és termékek megvédését tartva szem előtt a

magyar „Petánczi Savanyuviznek“

adok előnyt.

Todor Róza cég.

20 üveg (1, literes) 2 korona.

1 üveg „ „ 12 fillér.

611 2-3

Pártoljuk a honi terméket!